

Oktobercampagne '09: In Jezus' Naam, sta op!

Liturgische map

Inhoudstafel:

1. Duiding van de campagne
2. Duiding van de campagneaffiche
3. Pater Damiaan, vriend van de melaatsen
4. Missio in 't kort
5. Aankondiging van de campagne voor plaatselijke pers
6. Vieringen voor elke zondag van oktober
7. Nuttige adressen

1. Duiding van de campagne

Pater Damiaan wordt op 11 oktober 2009, dus in de “missiemaand”, heilig verklaard. Hij was een groot missionaris omdat hij de liefde van God – dit is het Evangelie van Jezus Christus – zichtbaar heeft gemaakt aan mensen die in zijn tijd, omwille van hun vreselijke ziekte, werden uitgesloten en aan hun lot overgelaten. Hij werd de vriend van de melaatsen, die door de aandacht van de wereld te trekken op hun situatie, meegeholpen heeft een geneesmiddel tegen lepra te vinden. Hij kon echter niet bij hen gaan om hen te genezen van hun lichamelijke ziekte en aftakeling, maar door bij hen te zijn als een liefhebbende vader die hen de liefde van Jezus en zijn Vader toonde, heeft hij hen verlost uit de wanhoop die hen dreef tot onderlinge uitbuiting en prostitutie. Dank zij zijn aanwezigheid heeft hij hen weer geloof geschonken in het leven en in de Gever van het leven, zodat er weer een menselijke samenleving op Molokai mogelijk werd ondanks de overheersende ziekte en dood.

Dit is het beeld van de heilige Damiaan De Veuster dat Missio wil voorstellen in zijn campagne als een na te volgen voorbeeld: Damiaan als missionaris, als getuige van Gods liefde metterdaad, als vriend van de uitgestotenen, als man van gebed die zijn walging voor de ziekte overwon door zijn liefde voor de zwaksten van Gods kinderen.

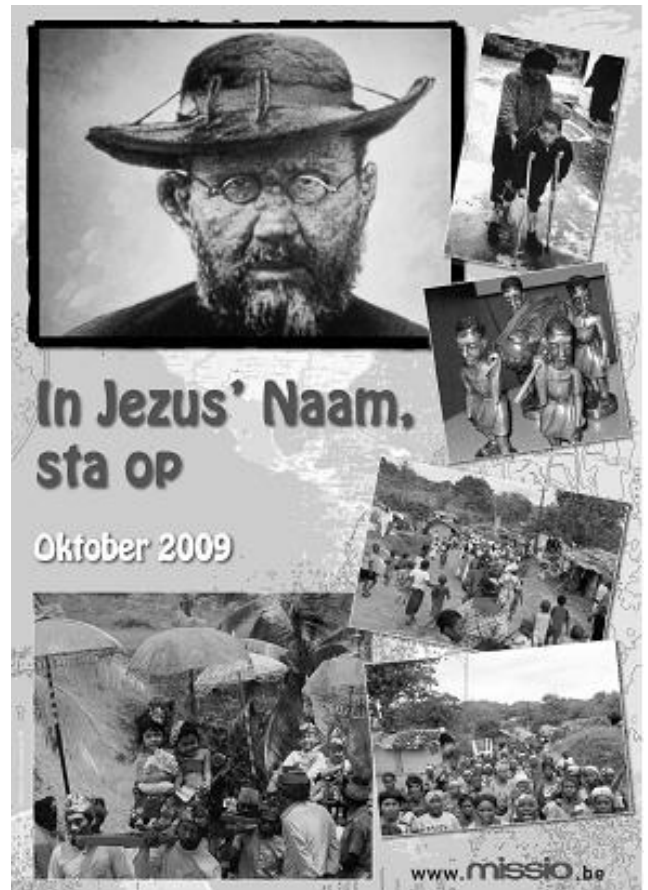
De Missio-campagne van 2009-2010 die in oktober start wil het gebed en de financiële steun van de christenen in België vragen voor allen die in arme kerken elders in de wereld in het voetspoor van pater Damiaan het Evangelie van Gods liefde uitdragen.

De slogan van deze campagne: *“In Jezus' naam, sta op!”*, ontleend aan Handelingen van Apostelen 3,6, herinnert eraan dat het Evangelie een oproep is tot “verrijzenis”, een oproep die beantwoord kan worden dankzij de kracht die schuilt in Jezus' naam en die aan de verlamde wordt meegedeeld op het ogenblik dat Petrus hem bij de hand neemt. Zo wil de Kerk in woord (uitnodiging) en daad (aankijken, de hand reiken) de vriendschap van God voor de “verlamden” tonen en de zending beleven, die Jezus aan zijn leerlingen gaf met de woorden: *“verkondigt op uw tocht: het koninkrijk der hemelen is nabij. Geneest zieken, wekt doden op, reinigt melaatsen en drijft duivels uit. Gratis hebben jullie gekregen, gratis moeten jullie geven.”* (Mt 10,7-8).

2. Duiding van de campagne-affiche:

Achtergrond: wereldkaart met de Stille Zuidzee waarin het eiland Molokai gelegen is. Op een landtong van dit eiland bevond zich de melaatsenkolonie waar pater Damiaan de Veuster zijn leven gegeven heeft voor de uitgestoten der aarde.

Foto links boven: het gelaat van de zieke heilige pater Damiaan – door de melaatsen van Molokai “Kamiano” genoemd – vervormd door de lepra, die hij opdeed in zijn zorgzaam delen van het leven van zijn zieke broers en zusters. [Voor verdere lectuur over Pater Damiaan en de campagne ‘In Jezus’ Naam, sta op’ verwijzen wij naar onderstaande tekst en naar de uitgebreide campagnedossiers die Missio dit jaar aanbiedt voor kinderen en jongeren. Ook bevelen wij graag het boek aan van Jan De Volder: “De geest van Damiaan. Een heilige voor onze tijd” (Lannoo, 2009).]

Onder de foto van de heilige Damiaan De Veuster de **slagzin** van de oktobercampagne naar een woord uit Handelingen van Apostelen: “In naam van Jezus Christus de Nazoreeër, sta op en loop” (3,6). Het zijn de woorden van Petrus tot de lamme aan de tempelpoort te Jeruzalem. “Goud en zilver heb ik niet”, begon Petrus – (goud en zilver is het metaal waaruit de muntstukken destijds waren gemaakt), “maar wat ik heb geef ik u: sta op en loop”. Wat Petrus wel had is het Evangelie van de opstanding, die met de verrijzenis van Jezus begonnen is. Petrus reikte de bedelaar de hand en door dit vriendschapsgebaar kreeg de man de kracht om –letterlijk– op te staan uit zijn verlamming.

“Geneest zieken” behoort bij de eerste zending die de leerlingen krijgen van Jezus:

“Verkondig op jullie tocht: het Koninkrijk der hemelen is aangebroken. Geneest zieken, wekt doden op, maakt melaatsen rein, drijft demonen uit. Voor niets hebben jullie gekregen, voor niets moeten jullie geven.” (Mt 10, 7-8). Dat is wat pater Damiaan gedaan heeft: hij is naar Molokai getrokken naar zieken die verbannen werden omdat de gezonden geen ander middel zagen om zichzelf te beschermen. Hij is als vertegenwoordiger van de Kerk naar hen gegaan om die verstoten te laten ondervinden dat God door zijn Kerk toch aan hen dacht. Hij heeft hun ziekte opgedaan omdat hij meer hen nabij wilde zijn dan dat hij bezorgd was om zijn eigen gezondheid. Hij vond er een jungle waar de wet van de sterkste heerste en heeft van de hel toch een plaats gemaakt waar men terug menswaardig samenleefde. En hij heeft hen hoop gegeven op genezing door mee de wereld wakker te schudden om een geneesmiddel te vinden.

De **overige foto's** geven beelden uit de wereld en de Kerk vandaag. Een vrouw die een kind helpt dat met prothesen loopt. Afrikaanse beelden die een dode ten grave dragen. ...

3. Pater Damiaan, vriend van de melaatsen

Zalig - grootste Belg - heilig. Dit is in het kort het parcours dat Pater Damiaan de laatste 15 jaar heeft afgelegd. Niet slecht voor één man en dat meer dan 100 jaar na zijn dood. Maar, zou het hem veel doen? Wellicht niet. Tenzij de uitgestoten van onze wereld er beter van worden. Pater Damiaan wilde geen held zijn. Hij wilde alleen zijn roeping volgen en mensen in nood nabij zijn.

Al van kindsbeen af wist hij dat hij religieus zou worden. Pater Damiaan was een diepgelovig man. Hij had geen schrik om te zeggen: "Hou me niet tegen. Het is mijn beurt". Eerst zei hij dat aan zijn ouders toen hij zijn keuze tot intrede bekend maakte. Later herhaalde hij deze woorden tot zijn oversten, toen zijn broer ziek werd en op het laatste nippertje niet naar Hawaï kon gaan. Op Hawaï hoorde Damiaan opnieuw een oproep. Er wordt een missionaris gezocht voor de melaatsen op Molokai. "Ik zal gaan," zo zegt Damiaan. "Ik zal gaan..."

Pater Damiaan werkte al negen jaar als missionaris op Hawaï toen de bisschop kandidaten zocht om voor drie maanden naar Molokai te gaan.

Molokai, en meer bepaald het schiereiland Kalaupapa, was het toenmalige verbanningsoord voor de Hawaïaanse leprapatiënten. Men wilde hen in afzondering plaatsen omdat lepra besmettelijk was en er nog geen geneesmiddelen voor bestonden. Om te voorkomen dat de ziekte zich te zeer zou verspreiden, werd overgegaan tot deze drastische maatregel. Op aangeven van de dokters pakten de gezondheidsautoriteiten de zieken op. Talloze kinderen, vrouwen, mannen en bejaarden werden zonder medelijden uit hun gezinnen en vertrouwde omgeving weggerukt en op een schip richting Kalaupapa gezet. Bij hun vertrek kregen ze enkel een stel kleren mee en voedsel voor een paar dagen. Daarna moesten ze het zelf maar zien te rooien.

In het Hawaïaans betekent Kalaupapa letterlijk 'grafkuil'. En een grafkuil was het, zo schreef een journalist in die tijd in de krant.

In zijn artikel vertelde hij hoe honderden mensen er volledig losgeslagen leefden. Er heerste complete straffeloosheid. Er werd vermoord en verkracht en openbare dronkenschap en prostitutie waren meer de regel dan de uitzondering. Er was een totaal gebrek aan hygiëne. De leprozen hadden verschrikkelijk etterende wonden, die niet werden verzorgd. En iets om zich mee te beschutten, was er ook al niet. De zieken woonden in vochtige grashutten en hadden zelfs geen dekens om zich 's nachts in te wikkelen. En dat terwijl het op Kalaupapa vaak erg hard kon stormen.

De journalist vroeg zich luidop af of een missionaris hier geen nuttig werk zou kunnen leveren. De krant kwam onder ogen van de plaatselijke bisschop, die er eigenlijk wel oren naar had. Hij dacht erover één van de paters picpussen te sturen.

Om de drie maanden zou hij de missionaris laten vervangen. Het besmettingsgevaar was immers te groot. Damiaan was kandidaat om als eerste te vertrekken. De bisschop gaf hem de raad mee om niet met de melaatsen te eten, hen niet aan te raken en nooit in hun zadel te rijden.

Aangekomen op het eiland voelde Damiaan heel sterk aan dat hier, tussen deze uitgestoten mensen, zijn ware roeping lag. Hij zou er nooit meer weggaan.

Hoewel hij heel in het begin een zekere weerzin had van de melaatsen en vooral dan van de geur en het zicht van hun etterende wonden, kon hij deze gevoelens al snel opzij zetten.

Kort na zijn aankomst gaf de verantwoordelijke voor het hospitaal, een Britse verpleger die zelf melaats was, hem een rondleiding op Kalaupapa. Pater Damiaan was onder de indruk van wat hij zag. Vooral van die kleine hut, die de verpleger liever niet wilde tonen. Het bleek het sterfhok te zijn. Ja, stervenden werden in dit hok gedumpt, volledig aan hun lot overgelaten, tot ze hun laatste adem uitbliezen. Zelfs kinderen werd dit vreselijke lot niet bespaard.

Amper enkele dagen later maakte pater Damiaan de doodstrijd mee van een kleine jongen, Zepherin geheten. 'Zepherin was herleid tot een hoop trillingen onder een vuile deken, een gezwollen gezicht met smekende ogen, een oude man met een verteerd lichaam. Hij was zestien, maar door de ziekte was hij nooit puber geworden. Damiaan had getracht de verpleger te overtuigen hem in het (zieken)paviljoen te houden, maar tevergeefs. Het zou de andere patiënten

demoraliseren. De deur van het sterfhok viel met een stamp achter Damiaan en de jongen dicht. Zepherin lag op de aarden grond te kreunen. Hij vroeg naar zijn moeder, wilde naar Wailuku, naar huis. Damiaan beloofde hem zijn hemels huis. Met stokkende stem, omdat dit een kind was, voerde Damiaan de laatste riten uit. Het was moeilijk om voor de zalving een gave plek op het skeletachtige hoofd te vinden. Een spasme ging door het lichaam en een voet schoot van onder de deken. Damiaan zag de maden in de zwerende wonde kruipen. Hij wilde opspringen, wegrennen, maar de jongen keek hem met smekende ogen aan. En toen, al mocht hij van de bisschop geen patiënt aanraken, begon Damiaan de hals van de jongen, waar de huid nog gaaf was, te masseren. Hij gaf hem lomi lomi zoals de Hawaïanen dat noemden. De jongen stierf in zijn armen.' (Uit: *Spraakmakende biografie van Damiaan, Het Laatste Nieuws (Iconencollectie)*, 2005, p. 76)

Van toen af at Damiaan met de melaatsen en deelde hij zijn pijp met de kinderen. Hij dacht niet meer aan het gebod van de bisschop om de melaatsen niet aan te raken. Bij gebrek aan verplegend personeel verzorgde hij de wonden van de zieken en amputeerde hij ledematen wanneer dat nodig was. Damiaan begreep dat hij de mensen enkel nabij kon zijn als hij ten volle met hen meeleefde en alles in het werk stelde om hun situatie draaglijker te maken. Pater Damiaan wilde de totale zorg van de mensen op zich nemen. Hij wilde hen niet alleen

moreel en spiritueel bijstaan, maar ook materieel. Niet enkel hun fysieke wonden verzorgen, maar ook de psychische.

Tijdens de vele jaren die Damiaan op Kalaupapa doorbracht, veranderde het aanzicht van het eiland enorm. Ondanks de overheersende aanwezigheid van ziekte en dood maakte hij van de 'grafkuil' weer een menselijke en leefbare samenleving. In plaats van hutten kwamen

er echte huizen, die Damiaan eigenhandig bouwde. Hij bouwde ook weeshuizen voor de alleenstaande kinderen, waar ze zich geborgen en veilig voelden. Hij bouwde kerken op maat van de melaatsen, met overal spuwgaten in de grond – melaatsen moeten immers voortdurend slijmen kwijt – en met een open biechtstoel, waardoor de slechte geur van de wonden niet te sterk bleef hangen.

Ook voor de maaltijden vond hij nieuwe instrumenten uit. Met hun misvormde handen hadden velen het immers niet gemakkelijk om te eten.

Verder vond pater Damiaan het van het grootste belang dat er een verenigingsleven op gang zou komen. Hij richtte een fanfare op, organiseerde paardenrennen en richtte in de parochies begrafenisgroepen op. Die zorgden ervoor dat elke melaatse, arm of rijk, een waardig afscheid kreeg. Onder het motto dat elk leven waardig is geleefd te worden, verkondigde pater Damiaan de melaatsen het blijde nieuws dat ook zij geliefd waren door God. En hij gaf hen hun waardigheid terug, de waardigheid die ze verloren hadden de dag dat ze op het schip richting Kalaupapa werden gezet.

Damiaan schreef tientallen bedelbrieven aan de bisschop en zijn oversten, aan kranten, kennissen en familie om de nodige bouwmaterialen, kleren, dekens, windels, Paternosters, muziekinstrumenten en nog zo veel meer te kunnen bekomen. Hij maakte zich geregeld kwaad als dingen te traag gingen of niet naar zijn zin. Je kan zijn karakter zeker niet als 'gemakkelijk' omschrijven. Sommigen beschouwden hem hierdoor als een echte lastpost. Anderen zagen in hem een held. De melaatsen zelf noemden hem liefdevol 'Kamiano'.

Damiaan wist dat hij een groot besmettingsgevaar liep. Zo schreef hij: "Ik weet dat ik ooit melaats zal worden. Ik weet het. En als het zover is, zal ik zolang mogelijk blijven werken voor mijn kinderen." Ja, Damiaan was voor de melaatsen als een echte vader.

In 1876, na amper drie jaar op het eiland, ontdekte hij de eerste tekenen van lepra op zijn lichaam. Vanaf nu was hij een melaatse onder de melaatsen. Hoe zeker hij werd, hoe bezorgder over zijn opvolging. Wie zou voor de melaatsen zorgen als hij er niet meer was? Tot zijn grote opluchting kreeg hij enkele maanden voor zijn dood de hulp van enkele zusters en paters in wie hij het volste vertrouwen had. Nu kon hij met een gerust hart gaan.

Op 15 april 1889 overleed Kamiano. Deze vriend van de melaatsen en, met hen, van alle uitgestottenen in deze wereld, werd amper 49 jaar oud.

Meer dan 100 jaar later wordt bevestigd wat de melaatsen van toen al lang wisten: pater Damiaan was waarlijk een heilige man. Een man die de geest van solidariteit, ontmoeting en liefde tot het uiterste hoog in het vaandel droeg. Een man wiens levenskeuze ook voor ons vandaag een boodschap en een voorbeeld kan zijn. Velen gingen hem hierin voor en velen volgden hem na. Ook vandaag nog zijn er talloze mensen die zich, vanuit hun geloof, op gevaar van eigen leven inzetten voor de stem- en machtelozen van deze wereld.

Heilige pater Damiaan, jij beloofde aan je confrater op Molokai dat je na je dood voor allen zou tussenkomen... als God je tenminste wat krediet gaf.

Bid dan voor ons en leer ook ons dat we ons leven pas kunnen vinden wanneer we bereid zijn het te verliezen. Bedankt voor jouw voorbeeld!

4. Missio in 't kort

Missio is een internationale kerkorganisatie die de spiritualiteit van ontmoeting, dialoog en solidariteit promoot, over alle grenzen heen.

Dankzij de steun van christenen wereldwijd, kan Missio aan meer dan 1000 kerkgemeenschappen budgetsteun geven. Zij dragen daarmee zorg voor meer dan 110 000 instellingen en diensten voor gezondheidszorg, armoedebestrijding, sociale bewegingen, mensenrechten, vredeswerk, pastorale vorming en onderwijs.

Missio bestaat in 130 landen. In de maand oktober, de wereldmissiemaand, roept Missio wereldwijd alle katholieken op om in verbondenheid te leven met elkaar en om die verbondenheid ook te vertalen in financiële solidariteit. Op die manier kan Missio de interkerkelijke solidariteit blijven gestalte geven.

Deze oproep tot solidariteit en verbondenheid is bij Missio dus geen kwestie van eenrichtingsverkeer. Iedereen – jongeren en ouderen, armen en rijken, zieken en gezonden, mensen in het Noorden

én in het Zuiden – kan zijn steentje bijdragen voor een betere wereld. Dit maakt onze boodschap juist zo uniek en krachtig.

Om deze oproep tot solidariteit ook een concreet gezicht te geven, stelt Missio elk jaar in de campagnedossiers voor kinderen en jongeren, één van die duizenden projecten voor. Dit jaar zetten we het project Kanina in de kijker. Met dit project willen enkele zuster gemeenschappen in Kolwezi, Congo, de ondervoeding bij kleine kinderen uit kwetsbare gezinnen tegengaan. Wilt u rond dit project werken in de gezinsviering of catechese? U vindt er alles over in de mappen voor basisonderwijs en secundair onderwijs, alsook in de prentenset. Dit alles is verkrijgbaar bij Missio-Antwerpen en de andere Missiodiensten in België. De gegevens daarvan vindt u op het einde van deze map.

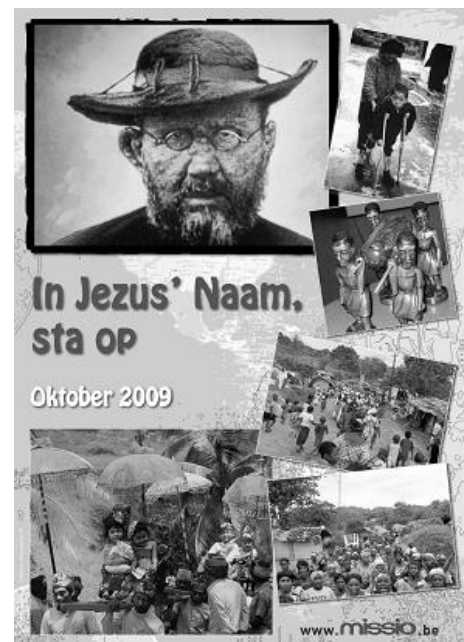
5. Aankondiging van de campagne voor plaatselijke pers (parochieblad, e.d.)

In de maand oktober, de wereldmissiemaand, roept Missio wereldwijd alle katholieken op om in verbondenheid te leven met elkaar. Elke zondag van deze maand staat de liturgie in het teken van die universele broederlijkheid, die de roeping is van alle christenen.

De campagne van Missio-België, 'In Jezus' Naam, sta op', staat dit jaar in het teken van pater Damiaan, die op 11 oktober heilig verklaard wordt. We focussen op pater Damiaan als missionaris, als getuige van Gods liefde metterdaad, als vriend van de uitgestotenen, als man van gebed die zijn angst voor lepra overwon door zijn liefde voor de zwaksten van Gods kinderen, als voorbeeld en inspiratiebron voor ons allen.

Deze campagne wil het gebed en de financiële steun van de christenen in België vragen voor allen die in arme kerken elders in de wereld in het voetspoor van pater Damiaan het evangelie van Gods liefde uitdragen en zo mensen doen opstaan in Jezus' naam.

In het weekend van 24 en 25 oktober '09 zal de collecte van de hele Belgische Kerk naar Missio gaan. U kan dat weekend uw steentje bijdragen. Doet u liever een storting? Ook dat is mogelijk op het rekeningnummer van Missio vzw, 000-0042110-12, Vorstlaan 199, 1160 Brussel (geen fiscaal attest mogelijk). Dankzij uw bijdrage kan Missio aan de interkerkelijke solidariteit blijven gestalte geven.

6. Vieringen voor elke zondag van oktober

27ste zondag door het jaar B
Eerste Zondag van de Missiemaand

Zondag 4 oktober 2009
(Feest van de heilige Franciscus van Assisi)

Verwelkoming

Beste mensen,

Goede morgen en van harte welkom.

Vandaag, zondag 04 oktober, gedenken we de Heilige Franciscus van Assisi, patroon van de missies. In verbondenheid met de wereldkerk vieren we vandaag de 1ste zondag van de missiemaand. Wij willen ons vanaf vandaag, heel de maand lang, verbonden weten met broeders en zusters, met wie wij samen delen in Gods' droom van broederlijkheid, vriendschap en solidariteit over alle grenzen heen.

Op de affiche van deze missiecampagne lees je: "in Jezus' naam, sta op..." (Hnd 3,6).

"Sta op" is de oproep van Jezus aan een lamme in het evangelie van Marcus (Mc 2,11).

Het evangelie is eigenlijk een oproep die mensen doet opstaan uit de machten van het kwaad, ziekten en dood. En Pater Damiaan die herkenbaar op de affiche staat, en die volgende week heilig verklaard wordt, is op die oproep van Jezus ingegaan.

In deze missiemaand willen we ons laten inspireren door zijn levensvoorbeeld en ons laten raken door allen die uitgesloten zijn: HIV- en tuberculosepatiënten, maar ook vele anderen die omwille van de sociale economische omstandigheden in eigen land geen toegang hebben tot verzorging.

Gebed om vergeving

Omdat wij beseffen hoe moeilijk het is om elkaar kansen te geven in het leven.

Willen we daarom eerst bidden en vragen om vergeving, vergeving aan God en aan elkaar.

We vragen U om vergeving Heer, voor de vele keren dat wij anderen verdriet deden, en alleen aan onszelf dachten.

Heer, ontferm U over ons.

We vragen U om vergeving Heer, voor al die keren dat wij vergaten dankbaar te zijn zoals de heilige Franciscus van Assisi voor de zon, de regen, de bloemen en de vruchten, een glimlach, een traan, een handdruk en een zoen, een liefdevol woord.

Christus, ontferm U over ons.

Wij vragen vergeving voor al die keren dat wij vergaten ons het lot van zieken, eenzamen en verstoten mensen aan te trekken.

Heer, ontferm U over ons.

Moge de Goede God zich over ons ontfermen,
onze zonden vergeven en ons geleiden tot het eeuwige leven. Amen.

Openingsgebed

Goede God, Gij hebt de hele wereld geschapen als één wijde ruimte
waarin de ene mens de ander nodig heeft om uw liefde te ervaren.
Het is uw droom alle mensen bijeen te brengen in uw koninkrijk.
Daartoe hebt Gij uw zoon Jezus gezonden.
Daarvoor heeft Hij geleefd.
Daarvoor is Hij gestorven en verrezen,
opdat allen zouden worden: broeders en zusters van elkaar,
Verenig ons dan tot één volk van God, verzoend en solidair
Door onze Heer Jezus Christus, die met U leeft en heerst
in de eenheid van de Heilige Geest, in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Woorddienst

Gn 2,18-24;
Ps 127(128),1-4.5c-6a;
Hbr 2,9-11;
Mc 10,2-16 (of 10,2-12)

Homiletische suggestie

In het Evangelie van vandaag geeft Jezus tweemaal een bijzondere catechese aan zijn leerlingen: eerst naar aanleiding van een vraag van Farizeeën over echtscheiding, daarna wanneer zijn leerlingen Hem wilden beschermen tegen een toeloop van kinderen.

Op de vraag van de Farizeeën of een man zijn vrouw mag verstoten, antwoordt Jezus eerst met te verwijzen naar Gods wil. Ook al heeft Mozes toegestaan dat mannen van hun vrouw scheiden mits het schrijven van een brief, stelt Jezus vast dat dit eigenlijk niet Gods bedoeling is. Scheiden ligt niet in de bedoeling van de liefde. En als de leerlingen Jezus daar thuis verder over ondervragen, zegt Jezus dat voor mannen én vrouwen dezelfde regels gelden: wie zijn echtgenoot of haar echtgenote verstoot en met een ander trouwt, pleegt overspel.

Het is Jezus niet te doen om regels, wetten en principes, maar om het geluk van de mensen. En in zijn ogen hebben vrouwen evenveel recht op geluk als mannen. Het is niet Gods bedoeling dat mensen elkaar verstoten. Daarom verdraagt Jezus ook niet dat zijn leerlingen de moeders met hun kinderen willen wegsturen. Dat is zijn tweede onderricht, ook aan ons vandaag: het koninkrijk van God is voor de kinderen en voor wie het zoals kinderen weet te aanvaarden.

In zijn eerste onderricht spreekt Jezus in zekere zin Mozes tegen. De Farizeeën hebben Hem dan ook verweten dat Hij de Wet veranderde. Maar Jezus grijpt terug naar het eerste boek van Mozes: naar het scheppingsverhaal. Maar meer dan op grond van één of andere bladzijde van de Bijbel spreekt Jezus vanuit zijn verbondenheid met God, vanuit zijn gebed

dat Hem de eigenlijke bedoeling van de Vader doet begrijpen omdat Jezus luistert naar zijn Vader.

Jezus is de eerste die geworden is als een kind, namelijk als een kind van God. Hij is hét Kind van God bij uitstek, dé Zoon van God. Een kind weet dat het zijn leven, zijn wijsheid, zijn geluk moet krijgen van zijn ouders. Een kind weet dat het niet voor zichzelf kan zorgen. Zoals een bejaarde of een zieke ook ondervindt dat hij dat niet meer kan, en terug wordt als een kind. Dat is de reden waarom Jezus zegt: Wie niet wordt als een kind komt het Rijk van God niet binnen. Wie zijn zwakheid en afhankelijkheid niet onderkent, wie niet dankbaar is voor de genade van het leven, die zal nooit de vrede en het volle geluk vinden.

Man en vrouw zijn voor elkaar geschapen als een hulp, zegt de Schrift. Maar ook zieken en gezonden. Mensen kunnen niet zonder elkaar en ook niet zonder God. Want heel de mensheid samen, ondanks alle wetenschappelijke en technische vooruitgang – we zijn en blijven zwakke, sterfelijke mensen, die het leven ontvangen en te ontvangen hebben.

Jezus is de mens die dat het best begrepen heeft. Daarom erkennen wij Hem als vervuld van Gods Geest: Hij verstond zijn Vader. Hij is zó met de Vader verbonden dat Hij één is met de Vader, zijn Kind, zijn Zoon bij uitstek en daarom juist de mooiste mens die ooit op de wereld heeft geleefd.

Slechts wie kind wordt zoals Jezus het geweest is, slechts wie, zoals Jezus, openstaat voor Vader in biddend luisteren naar wat de Vader zegt, zal verstaan wat de bedoeling is van Mozes en de Profeten, van de Schrift en de Traditie. Jezus is de Schrift – de Wet en de Profeten – niet komen tegenspreken of afschaffen, maar ze komen vervullen. Dat betekent meer dan alleen maar de juiste interpretatie ervan komen uitleggen: Hij heeft ons voorgeleefd wat de Schrift wil zeggen. Hij heeft ons getoond in zijn daden en woorden, – in heel zijn leven tot in zijn sterven toe – wat God door Mozes en de Profeten heeft willen zeggen: dat God ons graag ziet, dat God ons wil gelukkig zien leven. Jezus heeft van die liefde geleefd. Heel zijn leven was daarvan een getuigenis.

Hij leefde vanuit dezelfde bekommernis als zijn Vader: dat mensen elkaar graag zouden zien en niet verstoten, zoals de melaatsen naar Molokāi werden verstoten. God en Jezus willen dat mensen elkaar zouden helpen om gelukkig te leven. Vandaar Jezus' aandacht voor zieken, voor kinderen, voor al wie zwak is.

De Hebreënbrief zegt dat Jezus er zich niet voor schaamt om ons zijn zussen en broers te noemen. Als kind van God heeft Hij zich voor ons gedragen als een ware broer: met een broederlijke bekommernis, als van een oudste zoon van de familie, die deelt in de ambitie van zijn en onze Vader.

Dat is wat wij geloven. Dat is waarvoor wij God danken in deze eucharistie. Daarom is ons smeekgebed ook: dat wij ook er ons niet zouden voor terugschrikken zieken, eenzamen, bedelaars, uitgestoten of wanhopige mensen als onze broers en zussen te erkennen; dat we mogen delen in de Geest van Jezus, die vele kinderen wil laten delen in de luister van zijn verheerlijkt leven bij de Vader.

Geloofsbelijdenis

Voorbeden

Tot God die ons roept bidden we:

Om een missionaire kerk bidden we.

Een kerk die betrokken is in het echte leven van de mensen.

Dat ze een profetisch teken mag zijn van Gods aanwezigheid in deze tijd.

Laten we bidden.

Om duurzame relaties en vriendschappen bidden we.

Om een liefde die weet te geven en te ontvangen.

Om oog voor het welzijn van onze naasten en bekommernis om elkaar.

Om respect voor ieders eigenheid en levensruimte om tot ontplooiing te komen.

Laten we bidden.

Om onze geloofsgemeenschap.

Dat wij ontvankelijk mogen zijn voor de werking van uw liefde.

Dat wij ons hart openen, opdat wij vervuld mogen worden van uw Geest.

Dat wij handen en voeten mogen geven aan de blijde boodschap, het komend hemels rijk.

Dat wij, op onze eigen wijze mogen bijdragen

aan de opbouw van uw Koninkrijk van liefde en gerechtigheid.

Laten we bidden.

Goede God, Vader en moeder van ons allen, wij bidden:

luister naar het bidden van uw volk hier bijeen en wees ons allen genadig. Amen

Gebed over de gaven

Goede God,

Gij die ons de vreugde geeft, ieder jaar in verbondenheid met de wereldkerk,
te vieren dat wij geroepen zijn tot ontmoeting, vriendschap en solidariteit met elkaar.

Aanvaard onze gaven van brood en wijn en zegen ze.

Dat ze ons eraan herinneren dat wij geroepen zijn

te leven in verbondenheid met al uw kinderen wereldwijd.

Door Jezus Christus, onze Heer.

Dank & Tafelgebed

Onze Vader

Vredewens

Lam Gods

Communiegebed

Slotbezinning (uit bezinningsboekje missiemaand)

Zegen en zending

28ste zondag door het jaar B
Tweede Zondag van de Missiemaand

Zondag 11 oktober 2009
(Heiligverklaring van pater Damiaan De Veuster in Rome)

Verwelkoming

Goede morgen (avond), goede mensen, en van harte welkom.

Wij vieren vandaag de 28ste zondag door het jaar B,
ook de 2de zondag van de missiemaand.

Maar wij vieren vooral vandaag,
in verbondenheid met de wereldkerk en in dankbaarheid tot God
de heiligverklaring van Pater Damiaan.

Geraakt door de blijde boodschap van Jezus Christus heeft Pater Damiaan alles
achtergelaten.

Naar het voorbeeld van zijn Heer
heeft hij zijn eigen leven gegeven voor de melaatsen op het eiland Molokai.
Zijn nabijheid bij melaatsen gaf hen de gelegenheid om Jezus te ontmoeten,
de verrezen Heer die mensen doet verrijzen uit chaos en ellende
om hen een nieuw leven te geven.

Hij heeft zo gehoor gegeven aan de oproep van de Heer
aan die rijke man uit het evangelie van vandaag:

*“ga verkopen wat ge bezit en geef het aan de armen,
daarmee zult ge een schat bezitten in de hemel, en kom den terug om mij te volgen”.*

Zo heeft hij Jezus verkondigd en van Hem getuigd.

Hij heeft zijn eigen geluk aan anderen meegedeeld en probeerde met velen gelukkig te zijn.

Dat is de missie van de kerk:

je laten raken door de Heer Jezus en dit doorgeven aan medemensen, wereldwijd.

Pater Damiaan is ons daarin voorgegaan.

Moge zijn levensgetuigenis ons allen inspireren en ons aanzetten tot daden van solidariteit.

Gebed om vergeving

Vandaag, op de heiligverklaring van Pater Damiaan,
willen we tot God bidden en vragen dat Hij ons onze tekortkomingen vergeeft.
Want wij zijn mensen met dromen en idealen, maar ook met gebreken en fouten.

Pater Damiaan leefde arm en eenvoudig met melaatsen.
Eenvoudig leven, respect hebben voor elke naaste en meelevend omgaan met gekwetste
mensen, dichtbij en veraf, blijft voor ons allen een uitdaging.
Heer, ontferm U over ons.

Pater Damiaan leefde oprecht en durfde opkomen voor armen en zwakken.
Zonder bijbedoeling en oprecht kiezen voor veel melaatsen van onze tijd
blijft voor ons allen een uitdaging.
Christus ontferm U over ons.

Pater Damiaan blijft een model van gegeven zijn voor ons allen.
Gegeven zijn zoals Jezus, voor anderen leven lijkt ons allen een moeilijke opdracht.
Heer ontferm U over ons.

Moge de Algoede God, die kleine mensen weer groot maakt, zich over ons ontfermen.
Moge Hij ons vergeving schenken en ons zo geleiden op de weg naar het volle leven. Amen.

Openingsgebed

Heer, onze God,
Wij vragen U, zend uw heilige Geest over uw kerk en over al uw mensen.
Dat wij ons, geïnspireerd door Pater Damiaan die vandaag Heilig verklaard wordt,
inzetten voor kleine en kwetsbare mensen over alle grenzen van taal en afkomst heen.
Dat we mekaar ontmoeten als broeders en zusters van één familie waarvan Gij de Vader zijt.
Dit vragen wij U door Jezus Christus, uw Zoon en onze Heer,
die met U leeft en heerst in de eeuwen der eeuwen. Amen

Woorddienst

Wh 7,7-11;
Ps 89(90),12-17;
Hbr 4,12-13;
Mc 10,17-30 (of 10,17-27)

Homiletische suggestie:

Iemand komt naar Jezus toegelopen, valt voor Hem op de knieën met blijkbaar een dringende vraag. De man had er zijn huis en zijn bezigheden voor achtergelaten en was naar Jezus toegelopen. Hij houdt Jezus tegen door voor Hem te knielen. Inderdaad gaat het om de enige belangrijke vraag in ons leven: «wat moet ik doen om het volle leven te verwerven?»

In zijn antwoord verwijst Jezus naar «de geboden»: de levenswijsheid van de Tien Geboden uit de Wet van Mozes. «Daar heb ik mij van mijn jeugd af aan gehouden», is het antwoord. Wij twijfelen eraan of dit antwoord wel eerlijk is. Maar dat is omdat we een ander meten aan onszelf. Misschien hebben we zelf –nou ja, wel nooit vermoord of een bank overvallen– maar nooit gelogen of overspel gepleegd...? Maar omdat wij soms liegen, liegt daarom Jezus' gesprekspartner uit het evangelie niet noodzakelijk.

Jezus bekijkt hem. Niet zozeer om te zien of hij liegt. Maar omdat Hij begrijpt dat de vraag blijkbaar vanuit een ernstige onvoldaanheid komt. En Jezus krijgt sympathie voor de vraagsteller. Of eigenlijk, meer dan dat: Hij bemint hem. Dat wil zeggen –in Bijbelse logica–: Hij wil het beste voor hem. En daarom nodigt Hij hem uit om zijn vriend te worden en met Hem mee op te trekken. Maar dat vraagt om eerst alles te verkopen voor de armen.

Pater Damiaan, die vandaag heilig wordt verklaard, heeft dit woord letterlijk genomen. Hij heeft alles achtergelaten en is naar de melaatsen op Molokaï vertrokken om melaatsen te dienen en hen te tonen dat God hen in hun terdoodveroordeling niet verlaten heeft. Hij heeft hen het evangelie van God liefde duidelijk gemaakt door zijn leven aan hen te verliezen zoals Jezus zijn leven voor ons verloor op het kruis.

Moeten wij dan zo radicaal alles achterlaten? In de Hebreeënbrief staat dat het Woord van God scherper is als een tweesnijdend zwaard. Het dringt door tot het binnenste binnen van merg en geest. We kunnen ons zelf altijd van alles wijsmaken. Maar uiteindelijk houden onze excuses het niet uit voor God. De man ging bedroefd heen. Hij werd niet gelukkig. Is dat ook niet onze ondervinding, zusters en broeders?

Hebben wij het niet al zo vaak mogen ondervinden hoe het volgen van Jezus ons veelvoudige vreugde heeft gegeven? We weten dat naast de wijsheid van het Evangelie alle goud zand is, zoals in het boek der Wijsheid staat, en toch blijven we nog zo gehecht aan van alles en nog wat, vaak aan de domste pietluttigheden. We hebben misschien al geleerd van belangrijke dingen afstand te nemen: van een carrière waarmee we veel geld zouden kunnen verdienen, van een rustig leventje met mezelf en mijn gezin alleen, van het alleenrecht over mijn tijd, mijn wagen, mijn dingen, wat weet ik al... maar dan is er die onnozele kleine zonde waarmee de satan ons liggen heeft. Er zijn die kleine dingen waarvan ik geen afstand wil doen, een gevoel, een gedachte, een gelijk dat ik meen te hebben, een recht op aandacht van iemand... Dikwijls onbenulligheden – dat weten we zelf als we erover nadenken.

Maar daarmee vergallen we niet alleen ons eigen geluk. Want dat tot daar. Soms heb ik de indruk dat we er zelfs plezier in vinden van ongelukkig en triestig te zijn. Maar wat erger is, we laten daarmee Jezus alleen. Alleen op de weg naar Jeruzalem, alleen op het kruis. We zijn dan niet bij Hem om Hem te helpen het evangelie uit te dragen en anderen te redden uit hun bezetenheid, hun verlamming, hun verblindings, hun ziekte, hun honger, hun dorst. En dat is misdadig voor ons die niet meer als een jongeling of een jong meisje voor de eerste keer aan de Heer de vraag stellen hoe we gelukkig kunnen zijn. Wij laten de goede Meester alleen en weigeren –tegen beter weten in– met Hem mee het goede te doen waar de armen en de volkeren op wachten.

Geloofsbelijdenis

Voorbeden

Laten wij nu bidden tot God die ons nabij wil zijn als wij ons geluk van Hem verwachten.

Bidden we dat het voorbeeld van Pater Damiaan, die vandaag heilig verklaard wordt, ons allen blijft inspireren tot inzet voor allen die uitgesloten zijn omwille van welke reden ook .
Laten wij bidden.

Bidden we voor mensen die aan hun lot worden overgelaten:
HIV- & tuberculosepatiënten in het zuiden,
vluchtelingen en asielzoekers in onze eigen samenleving.
Dat wij het voor hen zouden opnemen.
Laten wij bidden.

Bidden we voor de dokters en verplegers in de arme landen die in het voetspoor van pater Damiaan, zoveel zieken verzorgen.
En voor vele christenen die zich in die landen inzetten voor zieken, hen bezoeken en begeleiden.
Dat hun inzet iets mag zichtbaar maken van Gods liefde onder de mensen.

Laten wij bidden.

Heer onze God, Gij laat U vinden in kleine mensen.

Geef dat wij ons leven afstemmen op hun geluk.

Bekeer ons hart en laat ons bouwen aan een wereld naar uw hart.

Zo bidden wij U door Christus, onze Heer. Amen.

Gebed over de gaven

Goede God,

Zegen deze gaven, brood en wijn; vruchten uit menselijk arbeid.

Dat ze voor ons teken zijn van gegeven leven, van leven voor elkaar,
vooral van leven voor hen die onze vriendschap en nabijheid nodig hebben
over de grenzen van volk, taal en cultuur heen. Amen.

Dank & Tafelgebed

Onze Vader

Vredewens

Lam Gods

Communiegebed

Slotbezinning (uit bezinningsboekje missiemaand)

Zegen & zending

29ste Zondag door het Jaar B
3de Zondag van de Missiemaand

Zondag 18 oktober 2009
(Feest van de heilige Lucas, evangelist)

Verwelkoming

Goede morgen beste mensen en van harte welkom.

Wij vieren vandaag de 29ste zondag door het jaar, de 3de zondag van de missiemaand.

Het is missiezondag:

de dag waarop wij de universaliteit van onze zending als christenen vieren.

In ons land staat deze missiezondag in het teken van de heiligverklaring van Pater Damiaan.

De heiligverklaring van Pater Damiaan is tegelijkertijd de erkenning en de dankbetuiging voor het levensgetuigenis van een man die, door de blijde boodschap van Christus bewogen, koos te leven onder de verworpen melaatsen van Molokai.

Het leven en de dood van Pater Damiaan blijft voor ons allen een bron van hoop.

In zijn levensgetuigenis herinnert hij ons er aan

dat de liefde van God bestaat in medelijden en nabijheid met allen die lijden:
ongeneeslijk zieken of onderdrukte en arme medemensen.

Voor al die lijdende mensen roept Missio ons op: “in Jezus’ naam, sta op...”

Met “in Jezus’ naam, sta op...” vraagt Missio onze aandacht

voor alle lijdende mensen in het zuiden, aan wie wij, op deze missiezondag,
onze vriendschap en solidariteit moeten betuigen om hen te helpen opstaan en lopen.

Want heel de leer van de kerk kan samengevat worden

met deze oproep van Petrus aan de lamme: “in Jezus’ naam, sta op...”

En daarom houden we vandaag de omhaling voor de missiezondag.

De omhaling die voor ons, christenen, een teken is van solidariteit met medechristenen
die leven in situaties van armoede en uitsluiting.

Gebied om vergeving

Priester: Heer, Gij geeft ons een duidelijke boodschap.

Wij horen ze niet altijd, wij luisteren niet voldoende.

Daarom vragen wij om vergeving.

Lector: Heer, in de drukte van ons leven maken wij te weinig tijd voor medemensen.

Vaak lopen we elkaar onverschillig voorbij.

Heer, ontferm U over ons.

Heer, U zendt ons naar medemensen, dichtbij en veraf.

Toch blijven wij al te dikwijls gevangen in onze eigen kleine wereld.

Christus, ontferm U over ons.

Heer, U nodigt ons uit om verbonden te leven met heel uw schepping.

Vergeef ons ons gebrek aan openheid en solidariteit.

Heer, ontferm U over ons.

Lofzang

Openingsgebed

Goede God,
uw droom over ons mensen wordt werkelijkheid
waar mensen zich willen inzetten voor onze samenleving.
Wij bidden U,
geef ons uw Geest,
opdat wij ons inzetten voor medemensen in nood.
Zo kan uw goddelijkheid en trouw zichtbaar worden
door onze handen, onze voeten, door heel ons leven.
Zo vragen wij U door Jezus, onze Heer. Amen.

Woorddienst

Js 53,10-11;
Ps 32(33),4-5.18-19.20.22;
Hbr 4,14-16;
Mc 10,35-45

Homiletische suggestie:

«Meester, wij willen u vragen iets voor ons te doen», zo richten twee van de eerste leerlingen zich tot Jezus. Zo richten ook wij onze smeekgebeden tot God of tot Jezus, omdat wij zo veel te vragen hebben. Het is goed dat wij met al onze vragen bij God en bij Jezus komen. Wij hebben zoveel dat we graag zouden hebben dat God het voor ons zou doen. Wij hebben zoveel verlangens en ambities. Als God ons daarbij wat wilde hebben...

Jezus is een goede meester voor zijn leerlingen, altijd bereid om hen te helpen. Dus antwoordt Hij: «Wat wil je dan dat Ik voor jullie doe?». Dat is de dienstbaarheid van Jezus. Aan de blinde Bartimeüs die zit te bedelen langs de weg bij Jericho zal Hij hetzelfde vragen: «Wat wil je dat Ik voor je doe?» En als Hij kan helpen doet Hij het. «Wat wil je dat Ik voor je doe?» is ook de vraag die Jezus in zijn gebed aan zijn Vader stelt. Tot in de hof van Olijven: «Vader, Uw wil geschiede». Zo leert Hij ook ons bidden.

Maar dat is dan wel het omgekeerde van de bede van zijn leerlingen. Zij vragen niet aan Jezus: 'Wat wil Je dat wij doen voor Jou?' Of: 'wat denk Je dat de Vader wil dat wij doen?' Maar: 'we willen dat Jij iets doet voor ons'. Terwijl de Meester zich ten dienste stelt van zijn leerlingen, willen de leerlingen dat hun Meester hen dient. Ze draaien de rollen om. Zoals wij ook God tot onze dienaar willen, in plaats van dat we onszelf in Gods dienst zetten.

En wat willen de leerlingen? Rechts en links zitten van Jezus eens Hij op zijn koningstroon zit. Ze willen delen in Jezus' heerlijkheid. Is dat een verkeerde ambitie? Mogen we niet verlangen om dicht bij Jezus te blijven, ook in zijn heerlijkheid? Dat is toch wat Hij zelf ons belooft?

Jezus antwoordt: «Jullie weten niet wat jullie vragen». Hebben ze een al te aardse opvatting van Jezus' koningschap? Jezus als de koning uit het geslacht van David, die uiteindelijk een einde zal maken aan de onderdrukking van de Romeinen, en van gelijk welke overheersing,

de koning die de vrede zal brengen voor alle volkeren. Voor Israël, voor Afrika en heel de wereld? Is dat te aards gedroomd?

Jezus is volgens de evangeliën zelf toch inderdaad met reële macht bekleed: macht om zieken te genezen, duivels uit te drijven, zonde te vergeven – machten die Hij doorgeeft aan zijn leerlingen. Jezus deelt in de scheppende macht van zijn Vader. Is dat geen politieke macht? Hij is in elk geval de koning in Gods naam, de verwezenlijker van Gods heerschappij. Maar hoe werkt die macht?

Jezus gebruikt twee beelden uit de profetische traditie om zijn leerlingen tot inzicht te brengen: de beker die Hij moet drinken en het doopsel dat Hij moet ondergaan. Jesaja spreekt van «de beker van Gods woede», denkend aan de ballingschap (51,17). En Jeremia wordt door God gezonden naar de volkeren «neem deze beker uit mijn hand en laat alle volkeren naar wie Ik je zend de wijn van de woede drinken» (25,15). Het is een beeld voor het oordeel dat de goddelozen treft. En de psalmist klaagt over Gods springvloeden en golven die zich op hem storten en hem dreigen te verdrinken (42,8).

De weg van Jezus naar zijn heerlijkheid gaat door de onderdompeling in de dood, een dood die Hij niet verdiende. De dood van een misdadiger, die Hij in onze plaats op zich heeft willen nemen, zoals Jesaja het in de eerste lezing beschreef.

Willen wij delen in zijn macht en heerlijkheid dat moeten we ook delen in die beker en dat doopsel. Al te vlug zeggen de leerlingen dat ze dat kunnen. Maar Jezus geeft hen gelijk. Ze zullen het inderdaad leren. Maar dan zullen ze zich moeten bekeren van een houding die van alles voor zichzelf wil, naar een houding van wie van de Schepper wil ontvangen wat Deze wil geven. En het komt alleen de Vader toe te geven wat Hij wil geven aan wie Hij het wil geven.

Maar daarmee is het verhaal niet uit. De tien andere leerlingen zijn verontwaardigd over Johannes en Jakobus. Ze willen goede leerlingen zijn. En Jezus bijvallen. Als ze zien dat de zonen van Zebedeüs door Jezus teruggefloten worden, denken ze dat ze nu tegen hen mogen boos zijn. Maar Jezus waarschuwt ons allemaal voor onze ambities. Hij zegt ons: niet de heersers der volken na te bootsen. «Bij jullie is het niet zo», zegt Jezus. In sommige handschriften staat er: «Bij jullie zal het niet zo zijn». Die toekomstige tijd is tegelijk een belofte en een gebod. Er is een tijd dat het niet meer zo zal zijn, een tijd dat we het eindelijk zullen geleerd hebben.

Maar op die tijd mogen we al vooruitlopen. En misschien staat er juist daarom in die andere handschriften: «Bij jullie is het niet zo». Want de Mensenzoon is toch al gekomen onder ons, broeders en zusters. Hij heeft al zijn leven gegeven om ons te dienen. Dat is het juist wat we in deze eucharistie vieren, daarom danken en prijzen we God. Wat willen we dan nog jaloers zijn op mekaar? Wat willen we dan nog macht om er onze eigen grootheid mee te bewijzen in plaats van om er anderen mee te dienen?

Jezus pleit niet tegen macht. Er is een valse nederigheid die verantwoordelijkheid ontloopt en weigert anderen te dienen. Het is een verkeerd idee over de christelijke nederigheid dat we niet zouden mogen streven naar politieke en andere macht. Macht betekent dingen kunnen doen, inzicht hebben en middelen om het leven te beschermen, vooral van de zwaksten en de kleinsten. Kennis, cultuur, wetenschap, techniek: het zijn allemaal vormen van macht. De vraag is: hoe worden ze gebruikt? Wie of wat worden er mee gediend. De ambitie van de Mensenzoon is zijn leven geven in dienst van de bevrijding van velen. Wij, die willen en mogen delen in Jezus' macht, vragen daarom: «Help ons de beker te drinken die Gij gedronken hebt, en neem ons mee in uw doopsel. Meester, leer ons wat Gij graag hebt dat wij voor u doen».

Pater Damiaan was een man die had leren bidden zoals Jezus het voordeed. Daarom kon hij alles achterlaten en zelfs zijn gezondheid op het spel zetten omdat hij niet vroeg voor zichzelf, maar zich inzette voor zijn zieken. Laten wij bidden om op dezelfde manier niet te leven en te vragen voor onszelf, maar zoals Jezus onze eerste zorg te laten gaan naar diegenen die van niemand een blijk van vriendschap krijgen.

Geloofsbelijdenis

Voorbeden

Priester: Bidden we met vertrouwen tot God die onze Vader is:

Lector Laten wij bidden voor de Kerk in al haar gemeenschappen wereldwijd,
dat zij in haar verscheidenheid mag groeien in eenheid
en diepe verbondenheid met de Heer Jezus.
Laten wij bidden.

Laten wij bidden op voorspraak van de Heilige Damiaan
voor allen die zich inzetten voor een rechtvaardige en menswaardige wereld.
Laten wij bidden.

Laten wij bidden voor allen die als missionaris
familie en vrienden verlaten om getuige te zijn van Gods liefde zonder grenzen.
Laten wij bidden.

Laten wij bidden dat wij mogen groeien tot vriendschap,
verbondenheid en solidariteit met zusterkerken
en zo bijdragen tot een wereld waar voor elkeen plaats is.
Laten wij bidden.

Priester: God, onze Vader, verhoor het gebed van uw volk hier bijeen.
Verhoor ook de stille verlangens en zorgen van ieder van ons allen
en wees ons allen genadig. Door Christus onze Heer. Amen.

Gebied over de gaven

Goede God,
Aanvaard deze gaven: brood, wijn en andere gaven van onze gemeenschap.
In verbondenheid met al uw kinderen over heel de wereld heen, vragen we U:
Hou ons samen in uw liefde en leer ons naar het voorbeeld van Jezus, uw Zoon,
te delen wat Gij ons schenkt uit uw mildheid. Amen

Dank & Tafelgebed

Onze Vader

Vredewens

Lam Gods

Communiegebed

Slotbezinning (uit bezinningsboekje missiemaand)

Zegen en zending

30ste zondag door het jaar B
4de Zondag van de Missiemaand

Zondag 25 oktober 2009

Verwelkoming

Welkom beste mensen.

Vandaag vieren we de 30ste zondag door het jaar B,
ook de laatste zondag van de missiemaand.

Het verhaal van de wonderbare genezing van de blinde van Jericho
vertelt ons over de zending van Jezus.

Hij is gekomen opdat wij, mensen, dankzij zijn licht, weten welke richting het uit moet;
precies als Hij gekomen is opdat wij, mensen, in zijn naam mogen opstaan.

Op deze laatste zondag van de missiemaand
worden we opgeroepen stil te staan bij deze woorden.

Vandaag willen we bidden en vragen dat wij mogen leren zien met andere ogen.

Wij willen met andere ogen zien

zodat wij medebroeders en -zusters mogen helpen opstaan en hun eigen weg laten gaan.

Dat is mogelijk dankzij onze financiële solidariteit met de zusterkerken in het zuiden.

(voor de plaatsen waar de omhaling van missiezondag gehouden wordt volgt dit)

Door het feit dat vorige week een groot feest georganiseerd werd in Brussel
voor de heiligverklaring van Pater Damiaan

wordt vandaag de omhaling voor missiezondag gehouden.

Die omhaling is voor ons, christenen, een teken van onze solidariteit met medechristenen
die leven in situaties van armoede en uitsluiting.

Gebed om vergeving

Wij, christenen, zijn geroepen eenheid en vrede op aarde te brengen.

Wij zijn geroepen om medemensen te helpen opstaan en zien.

Toch vergeten we dat dikwijls.

Daarom willen we eerst om vergeving vragen.

Lector: Heer U roept ons op om te werken aan een wereld
waarin al uw kinderen gelukkig zijn.
Maar wij zijn zo gesloten in onszelf dat wij de anderen niet zien
en hun noden niet (kunnen) beantwoorden.
Heer, ontferm U over ons.

Heer U roept ons op om mensen te helpen opstaan uit alles wat hen klein houdt.
Maar meestal durven we ons niet te engageren
voor medebroeders en -zusters in nood.
Heer, ontferm U over ons.

Heer U roept ons op om uw evangelie uit te dragen naar alle mensen
als een boodschap van vrede en bevrijding.

Maar wij zetten ons zo weinig in om die boodschap waar te maken.
Heer, ontferm U over ons.

Openingsgebed

Heer God,
Gij droomt van een wereld waar alle mensen gelukkig leven,
waar alle mensen in vrede leven met elkaar.
Open onze ogen voor Uw aanwezigheid en maak ons open voor het grote geheim dat het leven is.
Dat wij leren zien met nieuwe ogen en U zo dienen door medemensen heen,
naar het voorbeeld van Jezus, Messias, uw Zoon en onze Heer.
Amen.

Woorddienst

Jr 31,7-9;
Ps125(126),1-6;
Hbr 5,1-6;
Mc 10,46-52

Homiletische suggestie:

“Jubel van vreugde om Jakob”, had de profeet gezegd, want “de Heer heeft redding gebracht over zijn volk”. Verkondig het overal: Hij verzamelt de kinderen van Israël van de uiteinde der aarde bijeen voor het grote familiefeest. En ieder kind van Gods volk mag er bij zijn: ook de blinden en de lammen...

Dat is wat Jezus gedaan heeft. Jezus kwam heel Israël verzamelen voor het feest dat God voor zijn kinderen aanricht. En niemand sluit hij daarvan uit. Ook niet Bartimeüs. Omdat alle gehandicapten en zieken meetellen in de familie van God.

De heiligen zetten deze zending van Jezus voort. Zo ging pater Damiaan naar de melaatsen. Niet om hen te genezen want dat was helaas nog niet mogelijk in zijn tijd. Ook al hoopte hij vurig dat men nog bij zijn leven een geneesmiddel zou vinden om de melaatsheid te overwinnen.

Maar we lezen in het Evangelie dat de menigte die met Jezus optrok, Bartimeüs toesnauwde te zwijgen. Was het omdat ze geen woord van Jezus' onderricht wilden missen? Maar door hun snauwen toonden ze dat ze van Jezus' koningschap nog niet veel verstaan hadden. Mochten blinden en bedelaars er niet bij misschien? Was voor deze mensen die letterlijk naar de rand van de weg werden geduwd en achtergelaten, geen plaats in de stoet naar het familiefeest? “Juich en verkondig”, zegt de profeet, maar wij zwijgen en leggen dikwijls ook anderen het zwijgen op.

Maar Jezus is als zijn Vader: Hij hoort de schreeuw van de mensen in nood. Jezus staat stil en vraagt aan de blinde: “wat wil je dat Ik voor je doe?” ‘Stomme vraag!’ denken wij. Die man wil geholpen worden, dat is toch nogal wiesdes. En toch vraagt Jezus hem wat hij wil, hoe hij wil geholpen worden. Wij vragen dat meestal niet, gewoonlijk omdat we niet willen helpen. Maar ook als we ons laten raken door de nood van de andere, dan vragen wij niet hoe hij wil geholpen worden, maar dan beslissen wij hoe wij hem zullen helpen in de overtuiging dat wij

weten waarmee de andere geholpen is. Wij doen dat individueel wanneer wij bijvoorbeeld oudere mensen helpen zonder hen eerst te vragen wat en hoe ze liefst geholpen willen worden. De politiek doet dat op grote schaal in hulpprogramma's die volgens onze normen aan de arme landen worden opgedrongen. En is dit in de missionering van niet-Europese volkeren ook niet veel te veel gebeurd?

Jezus geeft ons een les in menselijkheid en fijngevoeligheid door te vragen aan Bartimeüs: "wat wil je dat ik voor je doe?" Bartimeüs had kunnen geld vragen bijvoorbeeld. Het evangelie vertelt niet hoe Jezus dan zou gereageerd hebben. Want de blinde vraagt om van weer te kunnen zien. Hoe zouden wij op die vraag gereageerd hebben? Wij zouden gezegd hebben: Maar man, je vraagt het onmogelijke! Je bent niet realistisch! Je moet je blindheid aanvaarden! Maar Bartimeüs drukt zijn diepste wens uit aan de Heer: "dat ik weer kan zien". Hij heeft gelijk dat hij zijn droom niet opgeeft, zijn verlangen om te genezen. Jezus antwoordt dan ook: "uw vertrouwen is uw redding". Dat vertrouwen in Jezus maakt dat hij weer zien kon. Het vertrouwen in Jezus is ook voor ons onze genezing en onze redding uit onze blindheid. Maar willen wij onze eigen problemen en ook die van de armen, niet al te gemakkelijk oplossen met geld voor ontwikkelingshulp? Vandaag vraag ik jullie gebed – en ook jullie geld! – niet voor ontwikkelingsprojecten, maar voor de verkondiging van het evangelie.

Zo is de heilige pater Damiaan De Veuster ook naar de melaatsen gegaan: om hen het Evangelie te brengen. Hij kon hen niet genezen van hun ziekte. Maar hij heeft er wel een waterleiding aangelegd, kerken en weeshuizen gebouwd. Hij heeft er verenigingen gesticht van melaatsen die andere melaatsen gingen bezoeken. Hij heeft er een fanfare opgericht en processies doen uitgaan. Hij heeft van de hel van het ballingsoord een plaats van menselijkheid gemaakt en aan de uitgestotenen leren zien dat zij nog steeds door God bemind zijn.

Het evangelie van vandaag eindigt heel eenvoudig met de mededeling dat Bartimeüs Jezus volgde op zijn weg. Dat is de dankbare reactie van Bartimeüs op zijn genezing. Dat hij Jezus volgt is tegelijk ook een teken dat hij van zijn blindheid genezen is. Want hij heeft begrepen dat Jezus de gids is op de weg naar het leven. Het is een teken van vriendschap en vertrouwen in Jezus.

Het evangelie van vandaag toont daarmee twee manieren om Jezus te volgen. De eerste was die van de leerlingen en de menigte die de blinde bedelaar het zwijgen opleggen. De tweede is die van de genezen blinde die weet waarom hij Jezus volgt.

Geloofsbelijdenis

Voorbeden

In het vertrouwen tot God, die de Bron van alle leven is, bidden wij vol vertrouwen:

Lector: Voor allen die een leidinggevende functie dragen in de kerk en in de samenleving bidden we.

Dat zij zich laten raken door de blijde boodschap van Jezus
en zich inzetten voor de zwakste mensen in de samenleving.
Laten wij bidden.

Voor alle zieken en slachtoffers van haat en discriminatie bidden we.

Dat zij niet verbitterd raken
en niet aangestoken worden om kwaad met kwaad te vergelden.
Dat zij hoop mogen hebben om vreugde en liefde te ontvangen.
Dat zij dit ook daadwerkelijk mogen ervaren
en zich gesteund mogen weten door ons medelijden en ons gebed.
Laten wij bidden.

Voor missionarissen, sociale werkers en werksters
en allen die zich inzetten in de strijd tegen armoede bidden we.
Dat God hun kracht geeft en hun inzet mag zegenen,
zodat er toekomst mag zijn voor iedereen.
Ook voor onszelf bidden we: dat wij dankzij ons geloof en onze liefde voor elkaar
leren zien en Jezus mogen volgen.
Laten we bidden.

Goede God, luister naar ons gebed, maar ook naar de stille verlangens in ons hart
en wees ons allen genadig. Amen

Gebed over gaven

Goede God,
In tekenen van brood en wijn (h)erkennen wij Jezus, uw Zoon, in ons midden.
Laat ze tekenen worden van onze zorg voor elkaar en onze hoop op een wereld
waar al uw mensen gelukkig zijn. Amen

Dank en tafelgebed

Onze Vader

Vredewens

Lam Gods

Communiegebed

Slotbezinning (uit bezinningsboekje missiemaand)

Zegen en zending

7. Nuttige adressen

Missio nationaal secretariaat
Vorstlaan 199
1160 Brussel
T: 02/679.06.30
E: info@missio.be

Missio Antwerpen
Groenenborgerlaan 149
2020 Antwerpen
T: 03/287.35.87
E: antwerpen@missio.be

Missio Brugge
Doorniksesteenweg 149
8500 Kortrijk
T: 056/23.15.60
E: brugge@missio.be

Missio Brussel
Vlasfabriekstraat 14
1060 Brussel
T: 02/533.29.80
E: brussel@missio.be

Missio Gent
Biezekapelstraat 2
9000 Gent
T: 09/245.20.74
E: gent@missio.be

Missio Limburg
Tulpinstraat 75
3500 Hasselt
T: 011/24.90.60
E: limburg@missio.be

Missio Mechelen
Varkensstraat 6
2800 Mechelen
T: 015/29.84.73
E: mechelen@missio.be

***Samenstelling liturgische map:
Hendrik Hoet en Ernest Kabongo***